

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

10 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de avocatul Pocaznoi Rodica în interesele lui Sîtnic Angela și Sîtnic Roman, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 împotriva lui Sîtnic Angela și Sîtnic Roman, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului, privind încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, prin care s-a respins cererea de repunere în termen și s-a restituit apelul ca fiind depus tardiv,

C O N S T A T Ă :

La 18.04.2013, ÎMGFL nr. 9 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Sîtnic Angela și Sîtnic Roman, intervenient accesoriu SA „Termocom” în procedura planului, privind încasarea datoriei pentru energia termică livrată în mărime de 68 980,86 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 decembrie 2013, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea în mod solidar de la Sîtnic Angela și Sîtnic Roman în beneficiul ÎMGFL nr. 9 datoria în sumă de 68 980,86 lei, cheltuielile de judecată pentru citarea publică în mărime de 100 lei și taxa de stat în sumă de 2 069,42 lei.

La data de 10.08.2015, avocatul Olari Svetlana în calitate de reprezentant al lui Sîtnic Angela și Sîtnic Roman a declarat apel împotriva hotărîrii instanței de fond, prin care a solicitat repunerea în termenul de atac, admiterea apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 decembrie 2013 și remiterea cauzei la rejudecare.

În susținerea cerinței de repunere în termen, apelanții au invocat că, urmare a unor interdicții aplicate în cadrul procedurii de executare, Sîtnic Roman s-a adresat la Judecătoria Centru, mun. Chișinău, unde la 10.07.2015 a făcut cunoștință cu materialele dosarului, inclusiv și cu hotărîrea din 10.12.2013, iar la 30.07.2015 acesta a înștiințat-o pe sora sa Sîtnic Angela, care se află din 2012 la muncă în Italia, despre hotărîrea în cauză.

Au menționat că ambii apelați nu au locuit la adresa din mun. Chișinău, str. Testimițanu, 29/2, ap. 25 și astfel toate citațiile nu au putut fi recepționate, iar Sîtnic Angela, aflându-se peste hotarele țării, nu a putut face cunoștință nici cu citarea publicată în ziar.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, a fost respinsă cererea reprezentantului apelanților Sîtnic Angela și Sîtnic Roman, avocatul Olari Svetlana de repunere în termenul de declarare a apelului și s-a restituit apelul declarat ca fiind depus tardiv.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a aplicat prevederile art. 116 și 369 alin. (1) lit. b) CPC, menționînd că apelul este declarat vădit tardiv, iar solicitarea de repunere în termen este neîntemeiată, deoarece apelanta Sîtnic Angela afirmă că a fost plecată peste hotare, însă Sîtnic Roman nu a invocat nici un motiv și nu a prezentat nici o probă pertinentă care ar justifica omiterea termenului de declarare a apelului.

Considerînd ilegală încheierea instanței de apel, la 03.12.2015, de avocatul Pocaznoi Rodica în interesele lui Sîtnic Angela și Sîtnic Roman a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015 și emiterea unei noi încheieri privind repunerea în termen a apelului și restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs, recurenții au invocat că instanța de apel nu a luat în considerație argumentele invocate în cererea de repunere în termen a apelului, reiterîndu-le repetat.

La 26.01.2016, SA „Termoelectrica” (succesorul SA „Termocom” în procedura planului) a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care și-a manifestat dezacordul cu argumentele acestuia și a solicitat respingerea lui.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor referitoare la termenul de depunere a cererii de apel – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Din materialele cauzei rezultă că recurenții își exprimă dezacordul cu soluția instanței de apel prin care a fost respinsă cererea de repunere în termen și a fost restituit apelul.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Pornind de la prevederile normei de drept menționate, Colegiul conchide că instanța de apel întemeiat a refuzat repunerea în termen și a restituit cererea de apel apelanților, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) și (3) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Potrivit art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către

instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Raportînd la caz prevederile legale enunțate, Colegiul reține, că instanța de fond a examinat pricina în lipsa recurenților, deoarece citațiile expediate în adresa pîrîților se întorceau fără a fi înmîinate destinatarilor cu mențiunea „expirat termenul de păstrare” (f.d. 26), motiv din care a fost dispusă citarea publică a acestora (f.d. 21) și la 10.12.2013 a adoptat hotărîrea de admitere a acțiunii ÎMGFL nr. 9.

Apelanții-pîrîți au depus cererea de apel la 10.08.2015 și au solicitat repunerea în termenul de atac, invocînd în calitate de argumente faptul că Sîtnic Roman a aflat despre hotărîrea instanței de fond la 10.07.2015, atunci cînd s-a adresat la Judecătoria Centru, mun. Chișinău ca urmare a interdicțiilor aplicate, iar Sîtnic Angela nu a putut cunoaște despre examinarea cauzei și adoptarea hotărîrii, deoarece din 2012 se află peste hotarele țării, aflînd la 30.07.2015 despre aceasta de la fratele său.

În acest sens, Colegiul conchide că instanța de apel corect a calificat ca neîntemeiate argumentele de repunere în termen a cererii de apel, or, așa cum a menționat instanța, deși Sîtnic Angela a invocat imposibilitatea depunerii cererii de apel în termen din motivul aflării sale peste hotare, Sîtnic Roman nu a adus nici un argument.

Mai mult, citarea în presă a pîrîtului se consideră citare legală, conform prevederilor art. 108 alin. (1) CPC, respectiv se prezumă că apelanții au fost înștiințați legal despre examinarea pricinii din speță.

Astfel, instanța de apel corect a statuat că Sîtnic Roman nu a prezentat nici un argument plauzibil în sprijinul cerinței de repunere în termen.

În context, afirmația cum că dînsul a aflat la 10.07.2015 despre hotărîrea adoptată la 10.12.2013, atunci cînd s-a adresat la instanța de fond ca urmare a aplicării interdicțiilor în cadrul executării, nu constituie temei de repunere în termen a cererii de apel și nici nu justifică omiterea termenului de declarare a apelului.

În același timp, materialele cauzei denotă faptul că Sîtnic Roman a cunoscut mult mai devreme despre adoptarea hotărîrii de încasare a datoriei la agentul termic, or, acesta a fost înștiințat de către executorul judecătoresc Bodrug Augustin despre intentarea proceduri de executare încă la 11.03.2014 (f.d. 85).

Instanța de recurs menționează că, recurenții, considerînd ilegală încheierea instanței de apel, nu au invocat nici un temei de casare a acesteia, ci doar s-au limitat la reiterarea argumentelor expuse în cererea de repunere în termen a apelului.

La caz, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, avînd în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămînerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărîrii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice. În hotărîrea CEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rând instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către parați a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată netemeinicia motivelor invocate de către recurenți în cererea de recurs.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de avocatul Pocaznoi Rodica în interesele lui Sîtnic Angela și Sîtnic Roman.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2015, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 9 împotriva lui Sîtnic Angela și Sîtnic Roman, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” în procedura planului, privind încasarea datoriei

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea